

דף קח.

עין משפט ב.ג.

אה"ע סימן קנה פעיף ג

ג. מיאון, היינו שתאמר אי איפשי בפלוני בעלי, או אי איפשי בקידושין שקידשני אחי ואמי, ואפי' לא אמרה דבר אלא הלכה ונתקדשה לאחר, קידושיה אלו הם מיאונה כ.

עין משפט ד.ה.

אה"ע סימן קנה פעיף י

ו. הממאנת אין לה עיקר כתובה, אבל יש לה תוספת ל.

ז. כל זמן שלא מיאנה, בעלה זכאי במציאתה ובמעשה ידיה, וחייב במזונותיה ובפדיונה, ואוכל פירות נ"מ. ונכסי צ"ב ומלוג מחזירן לה אחרי שמיאנה אם הם בעין, ופירות שכבר ליקט, אפי' הם בעין אין מחזיר לה.

ח. הוא מותר בקרובותיה של הממאנת, וכן היא מותרת בקרוביו. וכשרה לכהונה. ואינה צריכה להמתין צ"א יום של ימי הבחנה, וכמ"כ מותרת לחזור לראשון לאחר שנישאת לאחר ומיאנה בו. ואפילו גירשה הראשון בגט והחזירה ומיאנה בו ונישאת לאחר וגירשה מותרת לחזור לראשון מ.

ט. המגרש את הקטנה בגט, יש לה כתובה, ואסור בקרובותיה והיא בקרוביו, ואסורה לכהונה, וצריכה צ"א יום ימי הבחנה, וסופה קובע

כ. יבמות ק"ח ע"ד מברייתא.

ל. מכתובות ק' ע"א. והטעם שיש לה תוספת, הגם שיש לומר דאדעתא למיפק לא אקני, מ"מ כיון שיודע שסתם קטנה תמאן הוי כהקנה לה משום חיבת ביאה, ומיאון בקטנה כיוצאת שלא מרצונה, כ"כ הטעם הח"מ בסי' קט"ז ס"ק י' ע"ש.

מ. כתובות ק"ז והרא"ש שם. וביבמות ל"ח ע"ב. ומה שמותרת לחזור לראשון אע"פ שגירשה בגט זהו משום שכל היוצאת במיאון אע"פ שקדמו גט הרי זו כמי שלא נתגרשה ממנו בגט מעולם.

אם יצאה בגט או במיאון, שהמיאון האחרון מבטל הגט.

דף קח :

עין משפט א. אה"ע סימן קנה פעיף י
עיין לעיל דף קח. עין משפט ד.ה.

עין משפט ב. אה"ע סימן קעג פעיף יג

יג. קטנה שהיתה נשואה (לאחי אמו) שהיא שנייה לו, ומת, ונשאה אחיו מאביו, ומת, ונפלה לפניו לייבום ועודנה קטנה, אין אומרים תמאן, לעקור נשואין הראשונים, כדי שתתייבם, אלא צרתה חולצת ולא מתייבמת, שאף היא חולצת אם תמאן.

עין משפט ג. אה"ע סימן קנה פעיף י
עיין לעיל דף קח. עין משפט ד.ה.

עין משפט ד. אה"ע סימן קעג פעיף טז

טז. המגרש אשתו גדולה, או קטנה שהשיאוה אחיה, והחזירה, ומת, ונפלה לפני יבם, מותרת לו. אבל קטנה שהשיאוה אביה, ונתגרשה בקטנותה על ידי אביה, והחזירה ומת בעודה קטנה, אסורה ליבם. וכן הדין במגרש הפקחת, ונתחרשה, והחזירה, ומת, והיא חרשת; ובין בזו ובין בזו, צרתה מותרת להתייבם.